

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

حمد مقدّس از ذکر و بیان مقصود عالمیان را لایق و سزااست که عالم را بانوار توحید منور فرمود و رایت عظمای آنّه لا اله الاّ هو را بر اعلی مقام عالم برافراشت سطوت امرا او را منع نمود و از اراده بازداشت رسل فرستاد و کتب نازل فرمود تا کل بصراط مستقیم فائز شوند و از برای عرفان نبأ عظیم در یوم قیام مستعدّ گردند له الحمد و المنّة و له الفضل و العطاء خلق فرمود و راه نمود تا کل فائز شوند بآنچه که مقصود از خلقت خلق بوده تعالی فضله و تعالی کرمه العمیم و جوده العظیم الصلوة و السلام علی سیّد العالم و مربّی الأمم الّذی به انتهت الرّسالة و النّبوة و علی آله و اصحابه دائماً ابداً سرمداً و بعد جناب محمّد قبل علی علیه سلام الله وارد ذکر شما را نمود لذا این مظلوم مرّة اخرى بآن شطر اقبال فرمود لیسقیک سلسبیل المحبّة من کأس الوفاء نسأل الله تعالی ان یؤیّدک و یوفّقک علی ما یحبّ و یرضی أنّه هو مالک یوم الدّین و ربّ العرش العظیم اگر دوستی یافت شود از قبل مظلوم سلام برسان ليقربّه السلام الی مولی الأنام و یؤیّده علی ما انزله فی الکتاب

این سند از [کتابخانه مرجع بهایی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایند.

آخرین ویراستاری: ۶ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۶:۰۰ بعد از ظهر